

VISSZAPILLANTÁS...

Tótvázasny, 1962. január 23. Könyvtár-átadás. Jelenlevők: hivatalos személyek, a régi könyvtáros és én. Körülnézek. Kicsi a szoba, csak két asztal, pár szék van benne, de szépek a szekrények, s bennük a könyvek. Szinte látom magam előtt, amint megtölti a sok sok ember a könyvtárat, s hozza-viszi a könyveket... Valahogy így képzeltem el a jövőt azon a havas téli délutánon.

S most, hogy eltelt egy esztendő, már a valóságra pillantok vissza. Valóban sokszor töltötte meg a kis szobát gyermek és felnőtt egyaránt. De mennyi munka árán!

Rossz volt az ablak, nem volt kályha, a könyvekhez hiányoztak a kartonok. Hamarosan mégis barátságos melegben dolgoztunk hárman — az egész család — hetedikes fiam és a férjem. Rakodtunk, kartonoztunk. A szekrények fölé betűk kerültek: „Szépirodalom”, „Ismeretterjesztő művek”, „Ifjúsági irodalom”. A falakra ízléses plakátok, könyvajánlások. Hogy örült a falu is a megszépült kis szobának!

Aztán megkezdtük a céltudatos olvasó toborzást. A férjem, aki iskolaigazgató, kihirdette az iskolában, hogy mikor tart nyitva a könyvtár. S hogy a nebulók eszükbe tartsák, mindjárt kinevezett egy „segédkönyvtárost” is, aki minden kedden és pénteken végigjárva az osztályokat, kihirdette: „Ma könyvtári óra van! El ne felejtétek, gyerekek!”

Én a szülői értekezleten előadásokat tartottam „A könyvtár jelenlegi helyzete” címmel, erősen hangsúlyozva, hogy kevés olvasó van a tsz tagjai közül. Részleteket olvastam fel könyvekből, felcsigázva érdeklődésüket a történet folytatására. Ugyanakkor könyveket vitünk a könyvtárból a személyi lapokkal együtt, s ott helyben gyűjtöttünk felnőtt olvasókat. Öröm volt nézni, ahogy jöttek az asztalhoz, s vizsgálgatták a könyveket. Melyiket vigyem? Melyik miről szól?

A gyerekeknek műsoros mesedélután rendeztünk. A végén diafilm vetítés volt. Utána könyvtári órát tartottam az újonnan beiratkozó gyerekek részére. A szereplők örültek, hogy most az ő közreműködésükkel nőtt az olvasók száma.

Igen jól sikerült a Gárdonyi Géza estünk is. Ott is a gyerekek szerepeltek. Vidám jelenetek, felolvasás, ének, vers, filmvetítés után, néhány könyv ismertetése alapján mutattuk be az író, s hívtuk fel a figyelmet a könyvtárban levő könyveinek olvasására. Az irodalmi estet egybekötöttük az új könyvek kiállí-

tásával, valamint a falu olvasóterképének bemutatásával is. Ez utóbbi nagy hatást gyakorolt a jelenlevőkre, mert a térképen mindenki láthatta saját házát kis téglalap formájában. (Beleírtuk a vezetéknevet, házszámot és színes ponttal jeleztük, hogy melyik család tagja a könyvtárnak.)

Sok olvasót szereztek a gyerekek a „felnőtt toborzó verseny”-nyel is. A jutalom: ifjúsági regény, édesség heteken keresztül közszemlére volt téve a könyvtárban, s ez is ösztönözte őket a díjak megnyerésére.

A sok alkalmi, egyéni beszélgetés, meghozta a várt eredményeket a felnőttek körében is. Nem úgy a 14—18 év közötti fiataloknál. Közülük kevesen tagjai a könyvtárnak, és nem is igen olvasnak. Fejlődés azonban itt is tapasztalható, mert megindítottuk a József Attila olvasómozgalmat.

Az év végi statisztikai jelentés igen jó eredményeket tükröz. Az 1266 lélekszámú falunkból 442 olvasó volt, ami a lakosság 34,9%-a. A családok arányát tekintve pedig a 313 család 60%-a olvas. 5129 kötet könyvet kölcsönöztünk. Ezt a nagy forgalmat egyedül nem is tudom ellátni, így állandóan segít a család valamelyik tagja. Az idén már az ügyesebb iskolásaink is segítenek, s igen nagy büszkeséggel végzik felelősségteljes „segédkönyvtárosi” teendőiket.

A könyvszeretet felkeltésében, a lelkes népnevelő munkában jó segítőársam a községi tanács. Falvassy József vb titkárunk rajongója a könyvnek, s az idén is növelte a költségvetésünket. De a propaganda munkában is előljárnak a tanács tagjai. A legutóbbi vb beszámolómon határozatot hoztak, hogy minden vb-tag szervez új felnőtt olvasót a könyvtárba. Gerencsér Mihály vb elnök az első alkalommal már teljesítette felajánlását, 10 új tagot hozott be személyesen, s szerettem volna, ha sokan látják boldog, büszke arcát, ahogy figyelte munkánkat. Örült a 86 látogatónak, de örült annak is, hogy tevékeny részese a szép feladat megvalósításának.

A falusi asszonyok is segítenek a toborzásban. A Nótanács által rendezett heti kézimunka estékre is viszek könyveket, meg rövidebb regényeket, s ezekből olvasok fel heti folytatásban.

E visszapillantásban egy év munkáját pergettük le. A szép és nemes célok sok embert lelkesítettek falunk kulturális életének fellendítésére. Érdemes volt dolgozni!

Földessy Lajosné